

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- จินตนา ยูนิพันธ์ และปาหนัน บุญหลง. การพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- จำเนียร ช่วงโชติ. เทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย รามคำแหง, 2521.
- ชูชัย สมิตทไกร. การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม. เชียงใหม่: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2527.
- เชิดชาย เหล่าหล้า. สังคมวิทยาชนบท. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรสาส์น, 2523.
- ทอง เรียน อมรัชกุล. เทคนิคเบื้องต้นในการให้คำปรึกษา. พิษณุโลก: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, 2519.
- ทัศนา บุญทอง. พยาบาลกับการพัฒนาบุคลิกภาพ. 4 เล่ม พิมพ์ครั้งที่ 1 เอกสารการสอน ชุดวิชา ประสบการณ์วิชาชีพการพยาบาลหน่วยที่ 5 สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพมหานคร: รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2529.
- เทพนม เมืองแมน และสวีน สุวรรณ. พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา ศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- _____ . สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. ฉบับปรับปรุงแก้ไข กรุงเทพมหานคร : บริษัทศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า จำกัด, 2528.

- ประมวณ คิตคินสัน. จิตวัฒนา จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ก้าวหน้า, 2519.
- เปลื้อง ณ นคร. จิตวิทยาครุศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2495.
- พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาภาษาอังกฤษ-ไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2524, กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- พรรณราย ทรัพย์ะประภา. เทคนิคการสัมภาษณ์. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์
พระนคร, 2525.
- _____ . เทคนิคการสัมภาษณ์. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์พระนคร, 2527.
- ลออ ชูตางกูร. จรรยาสำหรับพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรไทย,
2525.
- _____ . คุณธรรมและจรรยาวิชาชีพทางพยาบาล. 4 เล่ม พิมพ์ครั้งที่ 1. เอกสารการสอน
ชุดวิชา ประสภารณวิชาชีพการพยาบาล หน่วยที่ 8 สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2529.
- วัชร ทรัพย์มี. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- _____ . ทฤษฎีและกระบวนการให้คำปรึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ยุทธ ศักดิ์เดชยนต์. สังคมศาสตร์: ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสังคมมนุษย์. ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2516.
- สมคิด รักษาสัตย์. พยาบาลกับการทำงานเป็นทีม. 4 เล่ม พิมพ์ครั้งที่ 1. เอกสารการสอน
ชุดวิชา ประสภารณวิชาชีพการพยาบาล หน่วยที่ 7 สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2529.
- สมบูรณ์ ศาลยาชีวิน. จิตวิทยาการศึกษาผู้ใหญ่. เชียงใหม่ : ลานนาการพิมพ์, 2526.
- สมพร บุขรากิจ. พื้นฐานทางชีววิทยาของพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรไทย,
2520.
- สมศร เชื้อหิรัญ. หลักเบื้องต้น: ในการให้คำปรึกษาผู้ป่วย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
อักษรไทย, 2524.

- ลิวลี คิริโล. จริยศาสตร์สำหรับพยาบาล. มหาสารคาม: ปรีดการพิมพ์, 2528.
- สุจินต์ วิจิตรกาญจน์, สมคิด รักษาสัตย์, จารุวรรณ เสวกรวรรณ และ พรทิพย์ เกตุรานนท์. การแก้ปัญหาทางการพยาบาล. 4 เล่ม พิมพ์ครั้งที่ 1. เอกสารการสอน(ตรีวิชา) ประสมการณวิชาวิชาการพยาบาล หน่วยที่ 14 สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพมหานคร: รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2529.
- สุจิต ศิลารักษ์. เทคนิคการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2527 (อัดสำเนา)
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และลัดดาวัลย์ รอดมณี. เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2527.
- สุภาพ วาดเขียน. มาตรฐานและประเมินผลพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. (อัดสำเนา)
- สุโท เจริญสุข. จิตวิทยาน่าสนใจสำหรับครูและนักแนะแนว. ชลบุรี: สยามพัฒนาการพิมพ์, 2523.
- โสรัช โพธิ์แก้ว. จิตวิทยาการปรึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. (อัดสำเนา)
- ศรัณย์ คำริสุข. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร: พัทธอักษร, 2525.
- อุดม ลักษณะวิจารณ์. "งานสุขภาพจิตในอนาคต" ในประมวลรายงานการประชุมวิชาการพยาบาลจิตเวช เรื่อง การเสริมสร้างคุณภาพของการพยาบาลจิตเวช, หน้า 32. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรไท, 2524.
- เอกสารอื่น ๆ
- จินตนา ญาติบรรพต. "ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับระดับความเหนื่อยหน่ายของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

- เชวง ชื่นประโคน. "ตัวประกอบที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน
โครงการโรงเรียนมัธยม เพื่อพัฒนาชนบท ตามการรับรู้ของครูผู้บริหารและศึกษานิเทศก์
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัย
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ธีระ ประพฤติกิจ. "ผลของการฝึกความไว เป็นกลุ่มที่มีอึดทนในทัศนของนักศึกษาวินิจฉัยครู
จังหวัดเพชรบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- นิภา คิคประเสริฐ. "การ เปรียบเทียบค่านิยมทางวิชาชีพ ทางบริการและทางราชการของ
นักศึกษาพยาบาลและพยาบาลที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานในคลินิกแตกต่างกัน."
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- มณีรัตน์ เมฆวิวัฒนาวงศ์. "ความคิดเห็นของผู้ป่วยที่มีต่อการให้บริการพยาบาลของพยาบาลใน
โรงพยาบาลกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- เมธาวี เวียง เกตุ. "ผลการฝึกความไวในการรับรู้ที่มีต่อลักษณะบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ใน
สังคมและการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยใช้แบบสำรวจ ซี.พี.ไอ." วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525
- สุทิศ ลัทธวรรณ. "ความคิดเห็นของผู้ป่วยและครอบครัวที่มีต่อการพยาบาลในแผนกปัจจุบัน
พยาบาล โรงพยาบาลในกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- สุธีรา ชุ่มตระกูล. "พยาบาลเป็นวิชาชีพจริงหรือ." วารสารพยาบาลศาสตร์. 3 (กรกฎาคม-
กันยายน 2528): 281-290.
- อมรศรี เพชราวุฒิไกร. "ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในกรุงเทพมหานคร"
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

ภาษาอังกฤษ

- Baumgartner, M. Empathy, in C.E. Carlson (ed.) Behavioral Concept & Nursing Intervention. Philadelphia: J.B. Lippincott Co., 1970.
- Benjamin, Alfred. The Helping Interview. Boston: Houghton Mifflin Co., 1970.
- Benland, Irenee L. and Possos, Joyce Y. Clinical Nursing: Pathological and Psychosocial Approaches. 4th ed. New York: Macmillan Publishing, 1981.
- Best, John W. Research in education. 2d ed. Englewood cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, 1970.
- Blocher, Donald H. Developmental Counseling. New York: John Wiley & Sons Inc., 1974.
- Brammer, Lawrence M. The Helping Relationship Process and Skill. New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1976.
- Brown, Ester Lucide. The Dimension of Pateint Care. Philadelphia: Wm.F. Fell Co., Printer, 1965.
- _____. Newer Dimension of Pateint care Part I. New York: Russell Sage Foundation, 1961.
- Cameron, Norman. Personality Development and Psychopathology: a Dynamic Approach. Boston: Houghton Mifflin Publishing Co., 1963.
- Carkhuff, Robert R. The art of Helping. Massachusetts: Human Resource Development Press, Inc., 1977.
- _____. Helping and Human Relations. Vol. 1: Primer for Lay and Professional Helpers. New York: Holt, Rinehart & Winston, 1967.

- Carkhuff, Robert R. Helping and Human Relations. Vol. 2: Practice and Research. New York: Holt, Rinehart & Winston, 1969.
- _____. and Berenson, Bernard G. Beyond Counseling and Therapy. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1977.
- Crane, M. D. Ida Jean Olando: Nursing Theories. New Jersey: Prentice-Hall Inc., 1980.
- Ginott, Haim. Between Parent and Child. New York: Macmillan Co., 1965.
- Ivey, Allen E. and Authier, Jerry. Microcounseling: Innovations in Interviewing, Counseling, Psychotherapy and Psycho-education. 2d ed. Illinois: Charles C. Thomas Publisher, 1978.
- Jasmin, Sylvia and Trygstad, Louise N. Behavioral Concepts and The Nursing Process. St.Louis: The C.V. Mosby Co., 1979.
- Lazarus, Richard S. Personality and Adjustment. New Jersey: Prentice Hall Inc., 1963.
- Linzey, Gardner and Hall, Calvin. Theories of Personality: Primary Source and Research. New York: John Wiley and Sons, 1965.
- Lore, Ann. Effective Therapeutic Communication. Maryland: Robert J. Brady Co., 1981.
- Munn, Harry E. The Nurse's Communication Handbook. Maryland: Aspen System Cooperation, 1980.
- Patterson, C. H. Relationship Counseling and Psychotherapy. New York: Harper & Row, Publishers, 1974.
- Rogers, Carl R. Client-Centered Therapy. Boston: Houghton, Muffuin, 1951.

Rogers, Carl R. A Theory of Therapy, Personality and Interpersonal Relationships as Developed in the client-Centered Framework." In Psychology: A Study of Science. Vol.3 Edited by Koch, S. New York: McGraw-Hill, 1959.

Schaffer, K. F. Sex Roles and Human Behavior. Winthrop Publishers, Inc., 1981.

Shilen, J. M. "A Client-Centered Approach to Schizophrenia: First Approximation" In Psychotherapy of the Psychosis P. 302. Edited by Arthur Burton. New York: Basic Books, 1961.

Travelbee, Joyce. Interpersonal Aspects of Nursing. Philadelphia: T. A. Davis Company, 1966.

Truax, Charles B. and Charkhuff, Robert R. Toward Effective Counseling and Psychotherapy. Chicago: Aldine Publishing Co., 1967.

Articles

Avery, Arthur W., D'Augelli, Anthony R., and Danish, Steven J.

"An Empirical Investigation of the Construct Validity of Empathic Under Standing Ratings." Counselor Education and Supervision. 15 (March 1976): 177-183.

Bice, David Thomas. "Relationship Between Introversiion-Extroversiion and Learning Empathic Understanding." Dissertation Abstracts International 33 (August 1972): 880-A.

Cawley, Roger Con." The Effects of Variation in Client Topic Area, Affective Presentation and Sex on Counselor Trainee Demonstration of Accuratic Empathy," Dissertation Abstracts Internation 37 (April 1979): 6268-A.

- Haase, Richard F. and Tepper, Donald T. "Nonverbal Components of Empathic Communication." Journal of Counseling Psychology 10 (September 1972): 417-424.
- Hands, Diane Renee. "The Effect of High and low Empathic Responses on Utilization of Intra Processes," Dissertation Abstracts International 35 (December 1974): 3245-A.
- Kalisch, Beatrice J. "What is Empathy ". American Journal of Nursing 73 (September 1973): 1548-1552.
- _____. "An Experiment in the Development of Empathy in Nursing Students." Nursing Research 20 (May-June 1971): 202-211.
- Kelly, Lucile Young. "The Patient's Right to Know." Nursing Out Look. 24 (January 1976): 26-27.
- Kramer, Marlene. "Role Models, Role Conceptions, and Role Deprivation." Nursing Research (March-April, 1968): 117.
- _____. "The New Graduate speak-Again." American Journal of Nursing (September, 1972): 1903-1907.
- Krejcie, Robert V. and Morgan, Laryle W. "Determining Sample Size for Research Activities." Educational and Psychological Measurement 30 (1970): 607-610.
- La Monica, E. L., and Others. Empathy Training as the Major Thrust of Staff Development Program." Nursing Research 25 (November-December 1976): 447-451.
- Levenstein, Aaron. "The Future of Nursing." Nursing Management. 16 (June 1985): 44-45.

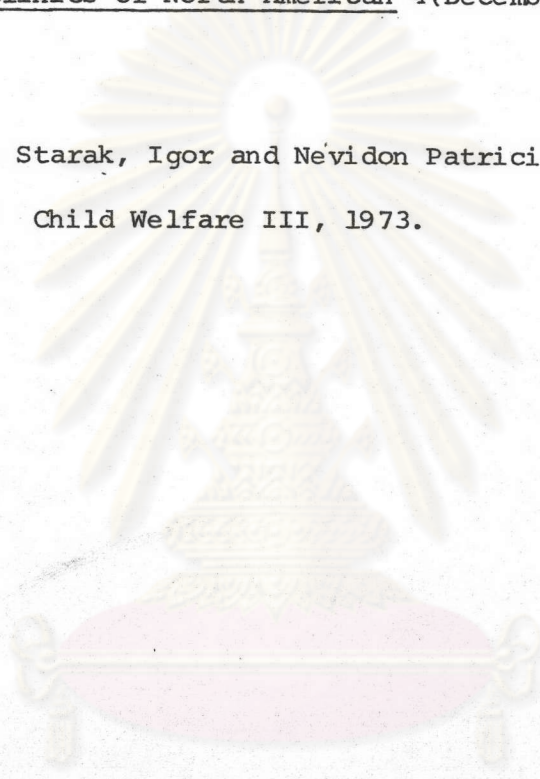
- Mansfield, Elaine. "Empathy: Concept and Identified Psychiatric Nursing Behavior." Nursing Research 22 (November-December 1973) : 525-529.
- MacDonal, M.R. "How Do Men and Women Students Rate in Empathy ?" American Journal of Nursing 77 (June 1977) : 998.
- Northouse, Perer G. "Interpersonal Trust and Empathy in Nurse-Nurse Relationships." Nursing Research 28 (November-December 1976) : 365-368.
- Parsons, Paul Michael. "The Differential Effects of Counselor-Client Match in Conceptual Level upon Perceived and Predictive Empathy." Dissertation Abstracts International 38(March 1978) : 5257-A.
- Rawnsley, Marilyn M. "Toward a Conceptual Base for Affective Nursing" Nursing Outlook 28(April 1980) : 244-247.
- Shubin, Seymour. "Burnout: The Professional Hazard you Face in Nursing." Nursing 78. (July 1978) : 23-27.
- Steller, Cheryl B. "Relationship of Perceived Empathy to Nurses' Communication." Nursing Research 22 (November-December 1977) : 432-438.
- Triplett, June L. "Empathy Is..."; Nursing Clinics of North America 4(December 1969) : 673-681.
- Taylor, Clarence Edward. "Counselor Level of Empathic Understanding As a Function of Counselor Sex and Client Sex". Dissertation Abstracts International 34(July 1973) : 134-A.

Thomas, John Dowell. "The Relationship of Communication Patterns and Specific Categories of Verbal Interaction to Accurate Empathy," Dissertation Abstracts International 34(April, 1974): 6395-A-6396-A.

Zderad, Loretta T. "Empathic Nursing: Realization of a Human Capacity." Nursing Clinics of North American 4(December 1969): 655-662.

Other Materials

Gelf and Bernard, Starak, Igor and Nevidon Patricia. "Training for Empathy." Child Welfare III, 1973.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม

ผู้ทรงคุณวุฒิ	สังกัด
นางจินตนา ยูนิพันธุ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นางกรรณิการ์ สุวรรณโคต	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผนกการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี
นางวารุณี อมรทัต	นายแพทย์ 7 หัวหน้าฝ่ายจิตเวช โรงพยาบาลเด็ก
นางพิชญ์ ประเสริฐสินธุ์	อาจารย์ สาขาวิชาจิตเวชศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ
นายโสรัจ โปธิ์แก้ว	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นางวัชรวิ ทรัพย์มี	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นางสุภาพรณ โคตรจรัส	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นางอาภา จันทรสกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
นางห้องพรรณ เกิดพิทักษ์	รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการแนะแนวและ จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
นายวัลลภ ปิยมโนธรรม	ดร.อาจารย์ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นางศิริบุรณ สบายโกศล

รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นางสุวัจฉรา เปี่ยมญาติ

อาจารย์ประจำสาขาสังคมศาสตร์ทางการศึกษา
คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข .

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาความเที่ยงของ เครื่องมือ โดยใช้สูตรหาค่าความ เที่ยงด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficiency) มีสูตรดังนี้ (บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ์ 2527 : 170)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

- เมื่อ r_{tt} = ค่าความเที่ยง
 K = จำนวนข้อสอบ
 s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 s_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนผู้รับการทดสอบทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

- 2.1 ค่าเฉลี่ย (mean) มีสูตรดังนี้ (บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ์ 2527 : 269)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

- เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ = ผลรวมของคะแนนของตัวอย่างประชากร
 n = จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) มีสูตรดังนี้

(ประกอบ กรณสูตร 2528: 67)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ = ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัว

$\sum X^2$ = ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N = จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3. การทดสอบความแตกต่างของมัชฌิมเลขคณิตตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้ค่าเอฟมีสูตร ดังนี้ (ประกอบ กรณสูตร 2528: 181)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	k-1	SS_a	$MS_a = SS_a / k-1$	$F = \frac{MS_a}{MS_w}$
ภายในกลุ่ม	$(N-1)(k-1)$ = (N-K)	$SS_w = SS_t - SS_a$	$MS_w = SS_w / N-K$	
รวม	(N-1)	SS_t		

เมื่อ	T	=	ข้อมูลรวม
	N	=	จำนวนประชากรทั้งหมด
	n	=	จำนวนตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่ม
	k	=	จำนวนกลุ่ม
	SS	=	ผลรวมของกำลังสอง (Sum of Square) ของผลต่างระหว่างคะแนนของค่าเฉลี่ย
	MS	=	ความแปรปรวน (Mean Square)
	a	=	Subscription หมายถึงระหว่างกลุ่ม (Among Group)
	W	=	Subscription หมายถึงในกลุ่ม (Within Group)
	t	=	Subscription หมายถึงรวมทั้งหมด (Total)
	df	=	ชั่วแห่งความเป็นอิสระ

4. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแต่ละกลุ่ม โดยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe's method) (ประกอบ กรรณสูตร 2528 : 199)

$$F = \frac{(M_1 - M_2)^2}{MS \left(\frac{1}{w \cdot n_1} + \frac{1}{n_2} \right) (K-1)}$$

เมื่อ	M_1	=	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
	M_2	=	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
	MS_w	=	ความแปรปรวนของคะแนนภายในกลุ่ม
	n_1	=	จำนวนคนในกลุ่มที่ 1
	n_2	=	จำนวนคนในกลุ่มที่ 2
	$k-1$	=	ชั้นแห่งความเป็นอิสระระหว่างกลุ่ม

5. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) มีลำดับขั้นตอนในการคำนวณ โดยใช้สูตรดังนี้

5.1 การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์และตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน มีสูตรดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ 2527 : 292)

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[N\sum x^2 - (\sum x)^2][N\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

- เมื่อ r_{xy} = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรตัวที่ 1 และ 2
 X = คะแนนของตัวแปรที่ 1
 Y = คะแนนของตัวแปรที่ 2
 N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

5.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยการทดสอบค่าที

(t-test) มีสูตรดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ 2527: 292)

$$t = \frac{r\sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}} \quad (df = N-2)$$

- เมื่อ t = ค่าที
 r = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

5.3 หากกลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ได้ดีที่สุด โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ มีสูตรดังนี้

5.3.1 หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์ โดยใช้สูตรดังนี้ (Kerlinger and Pedhazur 1973: 62)

$$R = \sqrt{\frac{SS_{reg}}{SS_t}}$$

- เมื่อ R = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
 SS_{reg} = ความแปรปรวนของตัว เกณฑ์ที่สามารถอธิบายได้ด้วยตัวพยากรณ์
 SS_t = ความแปรปรวนทั้งหมดของตัว เกณฑ์

5.3.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่คำนวณได้ โดยใช้สูตร (Kerlinger and Pedhazur 1973: 63)

$$F = \frac{R^2}{1-R^2} \cdot \frac{N-K-1}{K}$$

เมื่อ F = ค่าสถิติสัดส่วน เอฟ

R^2 = สัมประสิทธิ์การพยากรณ์

N = ตัวอย่างประชากร

K = จำนวนตัวพยากรณ์

5.3.3 ทดสอบค่า F เพื่อทดสอบว่าเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์แล้วจะทำให้ค่า R^2 เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยใช้การทดสอบ ค่า F ดังนี้

$$F = \frac{(R^2_{Y.12\dots k_1} - R^2_{Y.12\dots k_2}) / (k_1 - k_2)}{(1 - R^2_{Y.12\dots k_1}) / (N - k_1 - 1)}$$

เมื่อ F = ค่าสถิติ เอฟ

$R^2_{Y.12}$ = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่มีตัวพยากรณ์

k_1 = จำนวนตัวทำนายที่มีค่ามากกว่า

5.3.4 หาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Kerlinger and Pedhazur 1973: 61)

$$b_i = B_i \cdot \frac{S_y}{S_i}$$

เมื่อ b_i = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์

B_i = beta weight ของตัวแปร i

S_y = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร เกณฑ์

S_i = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวพยากรณ์

5.3.5 ทดสอบค่า t เพื่อทดสอบว่าค่า b ของตัวพยากรณ์แต่ละตัว จะส่งผลต่อตัวแปร เกณฑ์หรือไม่ (Kerlinger and Pedhazur 1973: 167)

$$t = \frac{b_i}{S.E_{b_i}}, \quad df = N-k-1$$

เมื่อ t = ค่าสถิติทดสอบที

b_i = สัมประสิทธิ์การถดถอย หรือ ค่าน้ำหนักของตัวพยากรณ์

$S.E_{b_i}$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ b_i (Standard Error)

5.3.6 หาค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ (Kerlinger and Pedhazur 1973: 30)

$$a = \bar{y} - (\sum_{i=1}^k b_i x_i)$$

เมื่อ \bar{y} = ค่าเฉลี่ยของตัวแปร เกณฑ์

\bar{x} = ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ที่ i ถึง k

b_i = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ตัวที่ i ถึง k

5.3.7 สร้างสมการพยากรณ์ระดับความรู้ลึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย

5.3.7.1 ในรูปของคะแนนดิบ

$$\text{เมื่อ } \hat{Y} = a + b_1 x_1 + b_2 x_2 + \dots + b_k x_k$$

\hat{Y} = คะแนนความรู้ลึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วยในรูปคะแนนดิบ

b_1, b_2, \dots, b_k = สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์แต่ละตัวในรูปคะแนนดิบ

x_1, x_2, \dots, x_k = คะแนนดิบของตัวพยากรณ์แต่ละตัว

5.3.7.2 ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = B_1 Z_1 + B_2 Z_2 + \dots + B_k Z_k$$

เมื่อ Z = คะแนนความรู้ลึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย
ในรูปคะแนนมาตรฐาน

B_1, B_2, \dots, B_k = สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์แต่ละตัวในรูปคะแนน
มาตรฐาน

Z_1, Z_2, \dots, Z_k = คะแนนมาตรฐานของตัวพยากรณ์แต่ละตัว

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย จำแนกตาม
กลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ (ปี)	n	ความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพ		
		\bar{x}	S.D.	F
ต่ำกว่า 25	89	2.33	.54	3.35*
26 - 40	249	2.31	.50	
41 ปีขึ้นไป	18	2.00	.00	
รวม	356	2.29	.50	

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย จำแนกตามกลุ่ม
ประสบการณ์ในการปฏิบัติการพยาบาล

กลุ่มประสบการณ์ (ปี)	n	ความร่วมมือรู้สึกของพยาบาล		F
		\bar{X}	S.D.	
1 - 5	127	2.32	.53	.42
6 - 10	110	2.31	.52	
11 ปีขึ้นไป	119	2.26	.46	
รวม	356	2.29	.50	

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม ๐๓๐๙/๒๕๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10500

๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

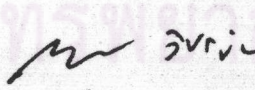
เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องด้วย น.ส.เรวดี ศิรินคร นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคิดสรรกับความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วยในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ประนอม โอทกานนท์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณ ทวีระประภา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตขอเรียนเชิญผู้มีนามข้างท้ายนี้ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภา จันทรสกุล

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ผู้มีนามดังกล่าวข้างต้น เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชรภักย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แผนกมาตรฐานการศึกษา

โทร. ๒๑๕๐๘๙๕-๙

ที่ ทม 0309/H673

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10500

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๓๐

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลวชิรพยาบาล

เนื่องด้วย น.ส.เรวดี ศิรินคร นิสิตชั้นปริญญาโทภาควิชาพยาบาลศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอ เป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่กระทบกับความร่วมรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วยในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประนอม โททกานนท์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.พรพราย ทริหะประภา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามแก่พยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลวชิรพยาบาล

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ น.ส.เรวดี ศิรินคร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชรากิต)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แผนกมาตรฐานการศึกษา

โทร. ๒๑๕๐๘๙๕-๙

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มิถุนายน 2530

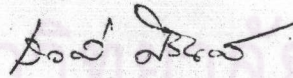
เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน พยาบาลวิชาชีพที่นับถือ

ดิฉัน นางสาว เรวดี ศิรินคร นิสิตปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ทำวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร กับความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย ในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร" โดยมุ่งหวังที่จะศึกษาระดับความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย ผลการวิจัยนี้จะ เป็นประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากรทางการพยาบาล ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามของการวิจัยครั้งนี้ คำตอบในแบบสอบถามผู้วิจัยจะไม่เปิดเผย การนำเสนอข้อมูลจะเสนอในลักษณะส่วนรวมจึงไม่เกิดผลเสียต่อท่านแต่ประการใด ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาว เรวดี ศิรินคร)

ภาคผนวก ค.

แบบสอบถาม

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความรู้สึกร่วมของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย
ในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ชุด

ชุดที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ชุดที่ 2 แบบวัดความรู้สึกร่วมของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย

ชุดที่ 3 แบบวัดทัศนคติ และลักษณะงานที่รับผิดชอบ

ชุดที่ 4 แบบวัดค่านิยมทางวิชาชีพ และค่านิยมทางบริการ

2. โปรดอ่านคำชี้แจงก่อนตอบข้อความในตอนนั้น

3. โปรดตอบข้อความทุกชุด และทุกข้อ เพื่อที่จะได้นำคำตอบของท่านไปเป็นข้อมูลในการวิจัยได้

หมายเหตุ: คำถามใดที่คำตอบไม่สมบูรณ์หรือตอบไม่ครบถ้วน ไม่อาจนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ต่อไปได้

ชุดที่ 1

ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และเติมข้อความลงในช่องว่าง ซึ่งตรงกับลักษณะเฉพาะของท่านตามความเป็นจริงในปัจจุบัน

1. อายุ ปี
2. สถานภาพสมรส
3. ท่านทำงานเกี่ยวกับหอผู้ป่วย
 1. ท้วไป
 2. หออภิบาล (I.C.U)
 3. ห้องคลอด (L.R)

แผนก

โรงพยาบาล
4. ประสบการณ์ในการปฏิบัติการพยาบาล ปี

ช่องนี้สำหรับ
ผู้วิจัย

--	--	--

1-3

--

4

--	--

5-6

--

7

--

8

--

9

--	--

10-11

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 2

แบบวัดความร่วมมือรู้สึกของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ป่วย (Empathic Nursing Scale)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความที่ละข้อจากสถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแต่ละข้อ แล้วตอบคำถามนั้นโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่า เหมาะสมมากที่สุดสำหรับสถานการณ์นั้น ๆ เพียงคำตอบเดียว

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย ใช้ตอบสถานการณ์ 1-2

สมชาย เป็นชายไทยวัย 16 ปี เป็นบุตรคนเดียวของพ่อ-แม่ และ พ่อ-แม่รักมาก อยู่ในหอผู้ป่วยศัลยกรรมในโรงพยาบาลฝ่ายกายแห่งหนึ่ง ซึ่งได้รับการวินิจฉัยว่า ปวดท้อง (Abdominal pain) วันนี้เป็นวันที่ 3 อาการปวดท้องยังเป็น ๆ หาย ๆ ไม่ต้องให้น้ำเกลือ จากการสังเกตผู้ป่วยดูแข็งแรงดี บางครั้งดูเฉย ๆ แต่จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวเวลามีคนไปจู้จี้ จุกจิก

สถานการณ์ที่ 1

พยาบาล : สวัสดีค่ะคุณสมชาย วันนี้เป็นยังไงบ้าง?

ผู้ป่วย : (เงิบ มองหน้าพยาบาลอย่างเฉยเมย)

พยาบาล : เข้านี้อานน้ำหรือยังคะ?

ผู้ป่วย : (หน้าแดง) ผมไม่อยากอาบ (พูดเสียงดังไม่พอใจ)

พยาบาล :

คำถาม ถ้าเป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยอย่างไร

คำตอบ

- ก. เอาละ งั้นก็ตามใจ แต่คุณจะต้องอาบให้เสร็จในเข้านั้นะคะ
- ข. คุณคงไม่พอใจและไม่อยากอาบน้ำ มีอะไรหรือเปล่าคะ
- ค. ฉันเข้าใจว่าคุณไม่อยากอาบน้ำ แต่มันจะช่วยให้คุณสบายขึ้นนะคะ
- ง. คุณคงหงุดหงิดที่อาจต้องทำในสิ่งที่คุณไม่ต้องการ จึงทำให้คุณรู้สึกไม่พอใจ และไม่อยากจะอาบน้ำ มีอะไรที่ฉันจะช่วยให้สบายไหมคะ

สถานการณ์ที่ 2

ผู้ป่วย : " เมื่อเข้ามีดึกเช่นกัน เรียกอยู่ได้ให้วัดปรอท ชั่งน้ำหนัก ให้กินข้าวจี๋เจ้าชะมัด"

พยาบาล :

คำถาม ถ้าเป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยอย่างไร

คำตอบ

- ก. คุณรู้สึกไม่พอใจที่มีคนมา เรียกให้วัดปรอท ชั่งน้ำหนัก กินข้าวเข้านี้ มีอะไรหรือเปล่าคะ
- ข. (เงิบลึกครู่) เมื่อคืนนอนหลับไหมคะ
- ค. คุณคงไม่พอใจ และโกรธที่มีคนมาบอกให้ทำโน่นทำนี่ และอยากให้ผู้อื่นเลิกปฏิบัติต่อคุณ เหมือนคุณ เป็นเด็กอย่างนั้นใช่ไหม
- ง. คุณคงง่วงนอนไม่อยากตื่น เข้า และไม่อยากจะให้ใครมารบกวนคุณ

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย ใช้ตอบสถานการณ์ที่ 3-6

ผู้ป่วยหญิงไทยวัย 25 ปี รับประทานยาแก้ปวดทางอายุรกรรม ในโรงพยาบาลฝ่ายกาย
 แห่งหนึ่งซึ่งได้รับการวินิจฉัยว่า รับประทานยาเกินขนาด (Drug Overdosed) ผู้ป่วยได้รับการ
 ล้างท้องจนพิษอันตราย จนอาการจะหาย เกือบปกติ แต่ผู้ป่วยดูค่อนข้างซึม บางครั้งมีพฤติกรรม
 ก้าวร้าว ประวัติครอบครัว ผู้ป่วยอยู่กับสามีคนปัจจุบันโดยมิได้แต่งงานมาเป็นเวลา 3 ปี
 มีบุตรหญิง 1 คน ชีวิตครอบครัวราบรื่นมาตลอดจนกระทั่งระยะหลัง 2-3 เดือนก่อนมาโรงพยาบาล
 สามีไม่ได้กลับมาอนบ้านบ่อย ๆ บางครั้งหายไป 4-5 วัน ต่อมาผู้ป่วยทราบว่าสามีก่อนจะได้ตนเอง
 มีภรรยา ก่อนอยู่แล้วจึง เกิดมีปากเสียงกับสามีและผู้ป่วย โกรธสามีมากจึง กินยานอนหลับ เกินขนาด

สถานการณ์ที่ 3

พยาบาล : คุณด้อยวันนี้เป็นยังไงบ้างคะ

ผู้ป่วย : (เงิบ ตาแดง ๆ แล้วก็ร้องไห้)

พยาบาล : (เงิบ กุมมือผู้ป่วยไว้อย่างปลอบใจ)

ผู้ป่วย : ฉันเสียใจ ไม่เข้าใจจริง ๆ ว่าทำไมเรื่องนี้จึงต้องมาเกิดกับฉัน (ผู้ป่วยยังสะอื้น)

ทั้ง ๆ ที่ฉันไม่เคยทำให้เขาเจ็บเลย และใคร ๆ ก็คาดไม่ถึง ว่าสามีเขาจะทำเช่นนี้

กับฉัน คุณพยาบาลเห็นใจฉันไหม เห็นใจหัวอกคนเป็นเมียน้อยหรือเปล่า

..... (พูดแล้วผู้ป่วยก็ร้องไห้อีก)

พยาบาล :

คำถาม ถ้าเป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยอย่างไร

คำตอบ

- ก. ฉันคิดว่าเรื่องนี้ไม่ใช่ความผิดของคุณ สามีคุณต่างหากเป็นคนผิด
- ข. คุณกำลังรู้สึกท้อใจ และปวดร้าวใจมากที่เรื่องนี้ต้องมาเกิดกับคุณทั้ง ๆ ที่คุณก็
อุทิศส่ทำดีต่อสามีทุกอย่างแต่ไม่รู้จะทำอย่างไรจึงหาทางออกโดยการทำร้ายตัวเอง
- ค. แล้วภรรยาคนก่อนของเขา เป็นใครล่ะคะ
- ง. คุณคงเสียใจ และไม่เข้าใจว่าเหตุใดเรื่องนี้จึงต้องมาเกิดกับคุณทั้ง ๆ ที่คุณ
ก็อุทิศส่ทำดีต่อสามีทุกอย่าง

สถานการณ์ที่ 4

ผู้ป่วย : ไข้ค่ะ ฉันรู้สึกงุ่มง่าม ฉันไม่มีอะไรดีในสายตาของเขา (สามี) บ้างเลย
รู้สึกทำอะไรไม่ดีไปหมด ไม่มีอะไรถูกใจเขาเลย

คำถาม ถ้า เป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยอย่างไร

คำตอบ

- ก. คุณทั้งรู้สึกโกรธ และน้อยใจสามีที่คุณพยายามทำดีทุกอย่าง เพื่อให้ลูกใจสามี แต่สามีก็ยังมองไม่เห็น จึงทำให้คุณรู้สึกท้อใจ
- ข. คุณอย่าวิตกไปเลยล่ะ เวลาที่สามี เขาหมดเยื่อใยในตัวเรา เขาก็ต้องใช้วิธีนี้กับทุกคนล่ะค่ะ
- ค. คุณรู้สึกท้อใจ และรู้สึกว่าตนเองไม่มีอะไรดีเลยในสายตาของสามี
- ง. คุณอาจมีอะไรที่ไม่ดีหรือ ไม่ถูกใจสามีบ้าง แต่คนอื่นหรือญาติที่เห็นสิ่งที่ดีในตัวคุณก็คงมี

สถานการณ์ที่ 5

ผู้ป่วย : (เงิบ... น้ำตาไหลซึม)

พยาบาล : (จับมือผู้ป่วยอย่างปลอบใจ และ เห็นใจ)

ผู้ป่วย : ทำไมเขาทำอะไรไม่นึกถึงฉันบ้างเลย คิดแต่เรื่องตนเอง เขาไม่เคยห่วงเลย ว่าฉันต้องการอะไร ... รู้สึกอย่างไร

พยาบาล :

คำถาม ถ้า เป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยอย่างไร

คำตอบ

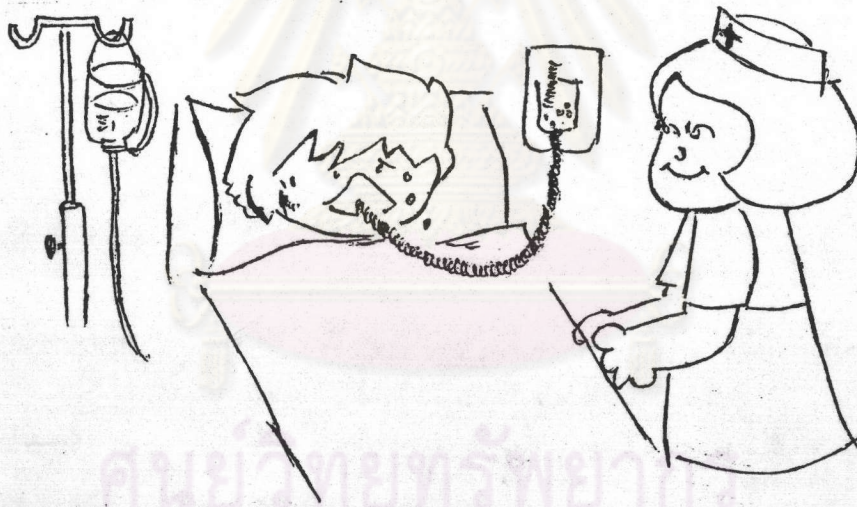
- ก. คุณคงคิดมากไปเอง จริง ๆ แล้วสามีคุณอาจไม่คิดอะไรก็ได้
- ข. คุณรู้สึกขมขื่นใจที่สามีดู เหมือนว่าเขาจะสนใจหมกมุ่นอยู่กับตัว เองมากกว่า ที่จะห่วงใยหรือสนใจคุณ จึงทำให้คุณเหมือนรู้สึกถูกทอดทิ้ง
- ค. คุณคิดว่าสามี เขาไม่สนใจคุณ แต่ เขาก็รักคุณมากนะค่ะ
- ง. คุณรู้สึกโกรธที่สามีคิดแต่ เรื่องของเขาเอง และไม่สนใจว่าคุณต้องการอะไร

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย

ผู้ป่วยชายไทยวัย 32 ปี อยู่หออภิบาลผู้ป่วยหนัก (I.C.U) ของโรงพยาบาลฝ่ายกาย
 แห่งหนึ่ง ประมาณ 1 อาทิตย์ แล้วเนื่องจากหายใจหอบ และผู้ป่วยอาการดีขึ้นแล้ว แต่ไม่สามารถ
 จะเอาออกซิเจนออกได้ (ให้ O_2 ทางจมูกไว้ตลอด) ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี พุศฺรู้เรื่องดี

สถานการณ์ที่ 6

ป่วย : คุณครับผมไปอยู่ตึกข้างล่าง (อายุรกรรมทั่วไป) ได้หรือยัง อยู่บนนี้มีแต่สาย
 อะไรก็ไม่รู้ระโยงระยางเขียว และตอนนี้ผมก็ดีขึ้นแล้วนะ ยังพอเอาออกซิเจน
 (O_2) ออกได้บ้างแล้ว แต่ที่จริงอยู่ตึกนี้ก็ปลอดภัยดี แต่ผมไม่ค่อยสบายใจ
 พยาบาล :

คำถาม ถ้าเป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยอย่างไร

คำตอบ

- ก. ฉันรู้ว่าคุณอยู่ตึกเดิมสบายใจกว่า แต่เพียงเขายังไม่ว่างก็ยังไม่ย้ายไปไม่ได้นะคะ
- ข. บรรยากาศภายในตึกนี้ทำให้คุณรู้สึกอึดอัด และทเหตุ คุณก็เลยรู้สึกไม่สบายใจจึงอยาก
จะย้ายไปอยู่ตึกเก่าอย่างนั้นใช่ไหม
- ค. คุณยังไม่หายดี ถ้าหายดีเมื่อไรก็จะให้กลับไปอยู่ตึกเก่านะแหละ
- ง. คุณไม่อยากจะอยู่ตึกนี้ คุณคงอึดอัดใจมากและคงรำคาญพวกสายระโยงระยาง เหล่านี้ใช่ไหมคะ

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย ใช้ตอบสถานการณ์ 7-8

หญิงไทยวัย 27 ปี ท้องแรกคลอดปกติ ท้องครบกำหนด แรกคลอดเด็กน้ำหนัก 2,300 กรัม หลังคลอดได้ 2 วัน เด็กสุขภาพแข็งแรงดีพอควร คุณแม่ได้ค่อนข้างช้า ซึ่งก่อนคลอดผู้ป่วยหวังมากกว่าบุตรจะต้องตัวโต น้ำหนักแรกคลอด 3,000 กรัมขึ้นไป ผู้ป่วยรู้สึกกังวลมาก

สถานการณ์ที่ 7

ผู้ป่วย : ทำไมลูกดิฉันจึงตัวเล็กจัง ทั้ง ๆ ที่ตอนท้องนะฉันก็มาฝากท้อง และก็มาตรวจตามที่หมอนัดทุกครั้ง และก็รับประทานแต่อาหารที่มีประโยชน์ แล้วฉันจะเลี้ยง เขายังไงจึงจะตัวโตได้ ฉันรู้สึกไม่สบายใจเลย

พยายาม :

คำถาม ถ้าเป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยเช่นไร

คำตอบ

- ก. ลูกคุณตัวเล็ก คุณเลยรู้สึกไม่สบายใจและกังวล ทำให้คุณรู้สึกไม่มั่นใจว่าจะเลี้ยงให้ลูกตัวโตได้ยังไง และในส่วนลึกของคุณก็ยิ่งรู้สึกว่าลูกคุณน่าจะตัวโตและมีน้ำหนักมากกว่านี้
- ข. คุณแน่ใจแล้วหรือว่า คุณได้พยายามรักษาตัวเองทุกอย่างขณะท้องตามคำแนะนำของแพทย์ทุกอย่าง
- ค. เด็กเขาดูแข็งแรงดีออก ไม่เห็นมีอะไรที่คุณจะต้องวิตกกังวลน้อยนี่คะ
- ง. คุณไม่สบายใจที่ลูกตัวเล็ก และน้ำหนักค่อนข้างน้อย ทั้ง ๆ ที่คุณก็มาฝากท้อง และมาตรวจตามนัดรวมทั้งรับประทานแต่อาหารที่มีประโยชน์

สถานการณ์ที่ 8

ผู้ป่วย : (ดูท่าทางครุ่นคิด).....

ลูกฉันตัวเล็กไปนะคะ

ฉันรู้ว่ามันทำให้พ่อเด็กเขา

ไม่ค่อยสบายใจ นี่เขาก็กิน

ไม่มา

พยาบาล:.....

คำถาม ถ้าเป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยอย่างไร

คำตอบ

- ก. พังตุลคล้ายกับคุณกังวล เกี่ยวกับสามีมากกว่า เรื่องลูก
- ข. คุณรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้งใช่ไหมคะ และคิดว่า การที่ลูกตัวเล็กจึงทำให้สามีไม่ค่อยมาเยี่ยมคุณ
- ค. คุณรู้สึกเสียใจที่เห็นคนอื่น ๆ มีความสุขที่เขาอยู่พร้อมหน้า พ่อ-แม่-ลูก และคุณยัง เค้าไม่ถูกว่าถ้าสามียังไม่มาวันนี้คุณจะทำอย่างไร
- ง. คุณคิดมากไปเองมั้ง สามีคุณคงคิดอะไรก็ได้

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย ใช้ตอบสถานการณ์ 9-10

แก้วเป็นผู้ป่วยหญิงไทยวัย 50 ปี รับประทานฮอร์โมนทดแทนในโรงพยาบาลฝ่ายกาย
 แห่งหนึ่งซึ่งได้รับการวินิจฉัยว่าเป็น Exacerbation of multiple Sclerosis พบว่าผู้ป่วย
 มีอาการเศร้ามาก เพราะเรื่องการป่วยด้วยโรคที่เป็น และเกี่ยวกับครอบครัว ซึ่งผู้ป่วยคิดว่าน้อง ๆ
 ของผู้ป่วย ต้องการจะให้อยู่โรงพยาบาลมากกว่าอยู่บ้าน

สถานการณ์ที่ 9

พยาบาล : คุณแก้วคะ วันนี้เป็นอย่างไรบ้าง

ผู้ป่วย : (เจ็บบลึกครู่)

ฉันรู้สึกบอกรักไม่ถูก เศร้า ๆ

ยังใจไม่รู้ ทำไมฉันต้อง เป็นโรค

นี้ด้วย ทำให้ฉันต้องรบกวนน้อง ๆ

พยาบาล :

คำถาม ถ้า เป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยอย่างไร

คำตอบ

- ก. คุณรู้สึกไม่สบายใจที่ตนเองต้อง เจ็บป่วยและไม่แข็งแรงทำให้ต้องรบกวนน้อง ๆ
- ข. ชุทคน เขาก็รักคุณทั้งนั้นนะคะ คุณนะอาจคิดมากไปเอง
- ค. ไม่น่าจะวิตกกังวลมากนักคะ ก็เห็นญาติ ๆ และน้อง ๆ คุณมาเยี่ยมบ่อยนี่คะ
- ง. คุณรู้สึกโกรธตัวเองที่เป็นโรคนี้อาจทำให้ต้องรบกวนน้อง ๆ และรู้สึกน้อยใจที่น้อง ๆ
ให้คุณมาอยู่โรงพยาบาลอย่างงั้นใช้ไหมคะ

สถานการณ์ที่ 10

ผู้ป่วย : (ทำตาแดง ๆ แล้วร้องไห้) หลังจากที่พยาบาลตอบสนอง

พยาบาล : รู้สึกญาติจะมา เยี่ยมแน่ะ

ผู้ป่วย : ช่วยบอกเขาด้วยว่าฉันไม่ยอมพบ เขา ฉันต้องการพักผ่อน.....

พยาบาล : ถ้าฉันเดียวจะจัดการให้นะคะ (แล้วเดินไป)

พยาบาล : สวัสดิ์คะมา เยี่ยมคุณแก้วใช้ไหมคะ เห็น เขามอบกว่าไม่ต้องการพบใคร
อยากจะพักผ่อน

ญาติผู้ป่วย: ใช่ค่ะ ... ฉันเป็นน้องสาวเขา ... (ถอนหายใจ) ... พี่สาวฉันต้องการ
ให้ทุกคนในบ้านสนใจ เขามากกว่าที่ฉันได้ปฏิบัติต่อเขาอยู่ในขณะนี้ ทว่าฉัน
ไม่ได้ทอดทิ้ง เขา เลยนะพวกเราดูแลเอาใจใส่เขามา เป็นเวลานาน 2-3 ปีแล้ว

คำถาม ถ้าเป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยอย่างไร

คำตอบ

- ก. คุณคงรู้สึกไม่พอใจที่พี่สาว เรียกร้องมากเกินไปทั้ง ๆ ที่พวกคุณก็ได้ทอดทิ้งเขา
และยังเอาใจใส่ดูแลเขามา เป็นเวลานานอย่างงั้นใช่ไหมคะ
- ข. ทำไมคุณพูดอย่างนั้นละคะ พี่สาวคุณ เขาน่าส่งสารออก
- ค. คุณและสมาชิกในครอบครัวคงรู้สึกโกรธ และกำลัง เบื่อหน่ายที่พี่สาว เรียกร้อง
มากเกินไป ซึ่งคุณคิดว่าทุกคนได้ทำดีที่สุดแล้ว
- ง. เป็นธรรมดาที่คนไม่สบายจะรู้สึกหงุดหงิดไม่สบายใจ และอยากให้คนมา เยี่ยมหรือ
สนใจ เขามากหน่อย

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย ใช้ตอบสถานการณ์ที่ 11

ผู้ป่วยหญิงไทยวัย 50 ปี รับประทานยาในโรงพยาบาลค่ายกึ่งหนึ่งด้วย เรื่องซึมเศร้า
ไม่ยอมรับประทานอาหาร เป็นเวลา 2 อาทิตย์ หลังจากที่บุตรชายคนโตถึงแก่กรรม

สถานการณ์ที่ 11

ผู้ป่วย : ฉันคิดถึงลูกของฉันเห็นอะไร
ที่เกี่ยวกับ เขาก็คิดถึง เขา
ทุกครั้ง เขาจากไปโดยที่ฉัน
ไม่ค่อยมีเวลาดูแลเขาขณะ เขาป่วย

พยาบาล:

คำถาม ถ้า เป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยอย่างไร

คำตอบ

- ก. สังขาร เป็นสิ่งไม่เที่ยง ความเป็นความตาย เป็นของธรรมดาโลกไม่มีใครหนีพ้น
อย่าคิดมากเกินไปเลยนะคะ
- ข. คุณรู้สึกเสียใจ อาลัยลูกชายมาก และรู้สึกผิดที่มีได้ดูแลเขาให้ดีพอ เมื่อตอน เขา เจ็บป่วย
คุณจึงลงโทษตัวเองโดยไม่ยอมรับประทานอาหารและถ้า เป็นไปได้คุณคงอยากให้ เวลา
นั้นย้อนกลับมาอีก
- ค. ถึงอย่างไร เขาก็สบายไปแล้ว หักใจ เสีย เตะอะคะ
- ง. คุณยัง เศร้า โศกต่อการจากไปของลูกชาย แม้ เขาจะจากไปคุณก็ยังคิดถึง เขา เสมอ
โดยเฉพาะ เมื่อ เห็นสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเขา

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย ใช้ตอบสถานการณ์ 12-13

ผู้ป่วยชายไทยวัย 25 ปี อยู่ในหอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกและข้อ ของโรงพยาบาลฝ่าย
กายแห่งหนึ่งด้วยโรค มีการติดเชื้อของกระดูก (Osteomyelitis) ที่ขาขวาซึ่งแผลมีการติดเชื้อมาก
และต้อง ผ่าตัดมาแล้ว ผู้ป่วยรู้สึกกังวลมาก

สถานการณ์ที่ 12

ผู้ป่วย : รู้สึกแผลที่ขาผมดูมันไม่ดีขึ้นเลย ถ้าแผลไม่ดีขึ้นได้ยื่นแพทย์ เขาบอกว่าจะตัดขา
จริงหรือเปล่า ไม่ตัดไม่ได้เหรอ ก็ทำแผลไปเรื่อย ๆ นี่ผมจะทำยังไง
อายุคน เขา

พยาบาล :

คำถาม ถ้าเป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยอย่างไร

คำตอบ

- ก. ไม่ได้ทรอกค่ะถ้าแผลไม่ดีขึ้นมันก็จำเป็นต้องตัด รีว่าคุณไม่อยากหายคะ
- ข. คุณกลัวที่จะต้องเสียขา กลัวจะเป็นคนพิการและเป็นที่รังเกียจของสังคม และอายุเพื่อนฝูง คุณจึงรู้สึกเป็นกังวลกับแผลมาก
- ค. พังตุคล้ายกับว่าคุณกังวลว่าแผลลักษณะอย่างคุณคงต้องถูกตัดขาแน่ใช่ไหมคะ
- ง. คุณคงกลัวที่จะถูกตัดขา ถ้าแผลที่ขายังไม่ดีขึ้น

สถานการณ์ที่ 13

ผู้ป่วย : การที่ผมเป็นโรคนี้ทำให้ผมเดิน
ไปไหนไม่สะดวกและอยู่โรงพยาบาล
นานเกินไป ทำให้ผมไม่ค่อยมีเพื่อน
กับเขาเท่าไร

พยาบาล :

คำถาม ถ้าเป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วย
อย่างไร

คำตอบ

- ก. ไม่น่าวิตกอะไรนี่คะ เพื่อน ๆ เขาคิดถึงเดี๋ยว เขาก็มาหาคุณ เองนั่นแหละ
- ข. ที่จริงมันก็น่าเสียใจนะคะที่เห็นคนอื่น ๆ เขามีความสุข มีโอกาสได้เที่ยวกับเพื่อน ๆ แต่คุณไม่มีโอกาสได้ร่วมด้วย คุณไม่ทราบว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับคุณถ้าคุณยังเป็นอย่างนี้
- ค. ไม่เห็นมีอะไรต้องเป็นห่วงเลย ดีเสียอีกซิคะที่ไม่มีใครมาทักถามใจคุณจะได้พักผ่อนให้มาก
- ง. คุณคงรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้งในการที่ต้องอยู่โรงพยาบาลนาน ๆ ไข้ไหมคะ และคุณคิดว่ามัน เป็นอุปสรรคในการที่จะพบเพื่อนฝูง

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย ใช้ตอบสถานการณ์ที่ 14

หญิงไทยวัย 32 ปี ท้องแรกรับไว้ในห้องคลอด โรงพยาบาลฝ่ายกายแห่งหนึ่ง ด้วยเรื่อง
มีเลือดออกทางช่องคลอด (Bleeding per Vagina) ซึ่งท้องได้ 6 เดือน ผู้ป่วยรู้สึกวิตกกังวล
มากเกี่ยวกับเรื่องมีเลือดออกทางช่องคลอดขณะที่ท้องยังไม่ครบกำหนด และเกี่ยวกับความคาดหวัง
ของสามีว่าจะต้องมีบุตรที่น่ารักแน่ ๆ

สถานการณ์ที่ 14

ผู้ป่วย : ท้องฟืด 6 เดือนเอง ทำไม่รู้สึกปวดท้อง และมีเลือดออกทางช่องคลอดด้วย
ไม่ทราบว่าทำไมเลือดออกลักษณะนี้จะทำให้แท้งได้หรือไม่ ฉันกลัวใจจัง สามี
เขายังต้องการจะมีลูกด้วย

พยาบาล :

คำถาม ถ้าเป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยอย่างไร

คำตอบ

- ก. คุณรู้สึกไม่สบายใจที่มีเลือดออกทางช่องคลอดมาก ๆ เช่นนี้ คุณกลัวว่าจะทำให้แท้งได้
- ข. คุณเคยหกล้มบ้างหรือเปล่าคะ
- ค. ไม่แท้งหรือท้องตั้ง 6 เดือนแล้ว และคนที่มีการเหมือนคุณก็มีหลายคนนะคะ
- ง. คุณรู้สึกกังวลใจกลัวว่าจะเสียเด็กไป และกลัวสามีจะผิดหวัง เพราะเขาคาดหวังไว้มาก
ว่าจะต้องมีลูกแน่คราวนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย ใช้ตอบสถานการณ์ที่ 15

เด็กหญิงไทยวัย 10 ขวบ รับไว้ในโรงพยาบาลฝ่ายกายแห่งหนึ่งด้วยโรค หอบหืด
(Asthma) เพิ่งมาอยู่โรงพยาบาลเป็นวันแรก และผู้ป่วยต้องการให้แม่อยู่ด้วย

สถานการณ์ที่ 15

ผู้ป่วย : (นอนน้ำตาซึม สะอื้น ยิ่งทำให้ผู้ป่วย หอบ และเหนื่อยมากขึ้น)

พยาบาล :

คำถาม ถ้าเป็นท่าน ท่านจะตอบสนองผู้ป่วยอย่างไร

คำตอบ

- ก. หนูคงรู้สึกกลัว และเหงาที่ต้องอยู่โรงพยาบาลคนเดียว หนูคงคิดถึงคุณแม่และอยากให้แม่มาอยู่ด้วยอย่างนั้นใช่ไหม
- ข. ลูกหิกระหิวร้องหิวหอนใหญ่ หนูอยู่ที่นี้หนูจะได้ตายใจคะ
- ค. หนูร้องไห้ หนูไม่อยากอยู่โรงพยาบาลใช่ไหมคะ
- ง. หนูร้องไห้ทำไมคะ ยิ่งร้องยิ่งเหนื่อย เคียวก็หายใจไม่ออกรอกคะ

ชุดที่ 3

แบบวัดทัศนคติต่อการงานที่รับผิดชอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือตามความรู้สึกซึ่งตรงกับความเป็นจริง
ที่เกิดกับตัวท่านมากที่สุด เพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ และกรุณาตอบทุกข้อ

การเลือกตอบถือเกณฑ์ ดังนี้

เป็นจริงมากที่สุด	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความทั้งหมดในประโยคเป็นความจริง
สำหรับท่านมากที่สุด (100%)
เป็นจริงมาก	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความทั้งหมดในประโยคเป็นความจริง
สำหรับท่านเป็นส่วนใหญ่ (75%)
เป็นจริงพอประมาณ	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความทั้งหมดในประโยคเป็นความจริง
สำหรับท่านราวครึ่งหนึ่ง (50%)
เป็นจริงเล็กน้อย	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความทั้งหมดในประโยคเป็นความจริง
สำหรับท่านเพียงเล็กน้อย (25%)
ไม่เป็นจริงเลย	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความทั้งหมดในประโยคไม่เป็นจริง
สำหรับท่านเลย (0%)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อความ	เป็นจริง				ไม่เป็นจริงเลย	ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	พอประมาณ	เล็กน้อย		
อัคมโนทัศน์						
1. ข้าพเจ้า เป็นบุคคลที่มีสติปัญญาดี	☐ 14
2. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อน ๆ เวลาที่เขาเดือดร้อน	☐ 15
3. ข้าพเจ้าชอบได้เสียด้วยเหตุผลมากกว่าอารมณ์	☐ 16
4. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีกำลังใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการทำงานกับคนอื่นโดยไม่กลัวว่าจะผิด	☐ 17
5. ข้าพเจ้าจะยกย่องคนอื่นเกี่ยวกับผลงานหรือความสามารถพิเศษที่เขาทำ	☐ 18
6. เวลาที่ข้าพเจ้าโกรธมากข้าพเจ้าชอบขว้างปาข้าวของ	☐ 19
7. ข้าพเจ้ามุ่งมั่นที่จะทำงาน หรือคิดที่จะแก้ปัญหาต่อไป แม้จะดูเสมือนว่าไม่ได้อะไร เลยจากงานนั้นก็ตาม	☐ 20
8. ข้าพเจ้าชอบวิจารณ์บุคคลที่อยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจ	☐ 21
9. ข้าพเจ้าชอบให้อภัยเพื่อนที่บางครั้ง เขาทำให้ข้าพเจ้าโกรธ	☐ 22
10. ในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดข้าพเจ้าชอบตัดสินใจด้วยตัวเอง โดยไม่ขึ้นกับผู้อื่นผู้ใด	☐ 23
11. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรตามใจชอบโดยไม่คำนึงถึงว่าผู้อื่นจะคิดอย่างไร	☐ 24
12. เมื่อทำอะไรไม่สำเร็จ ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกท้อแท้สิ้นหวัง	☐ 25

ข้อความ	เป็นจริง				ไม่เป็นจริงเลย	ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	พอสมควร	เล็กน้อย		
13. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่คนอื่น เห็นว่าต้องอาศัยความ ชำนาญและความพยายามให้สำเร็จ	☐ 26
14. ข้าพเจ้าชอบทำงานกับเพื่อน ๆ มากกว่าทำงาน ตามลำพัง	☐ 27
15. ข้าพเจ้าไม่เคยที่จะใจลอย หรือคิดหึ่งซ่านใน เรื่องที่มีใช้เรื่องงานขณะกำลังปฏิบัติอยู่	☐ 28
16. ข้าพเจ้า เป็นบุคคลที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	☐ 29
17. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ ให้มากขึ้น	☐ 30
18. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองอารมณ์เสียได้ง่าย	☐ 31
19. ความคิดของข้าพเจ้า เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ร่วมงาน	☐ 32
20. ข้าพเจ้า เป็นคนที่เข้ากับคนอื่นได้ง่าย	☐ 33
21. ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลเป็นประจำ	☐ 34
22. ข้าพเจ้าประสบผลสำเร็จทุกครั้งที่ปฏิบัติการ พยาบาล	☐ 35
23. ข้าพเจ้าไม่ชอบเสียเวลาช่วยเหลือคนอื่น นอกจากช่วยเหลือตัวเองและครอบครัว	☐ 36
24. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีความยุ่งยากเดือดร้อน เป็นประจำ	☐ 37
25. ข้าพเจ้าทำอะไรไม่เคยผิดพลาดเลย	☐ 38
26. ข้าพเจ้า เป็นบุคคลที่มีเพื่อนมาก	☐ 39

ข้อความ	เป็นจริง				ไม่เป็นจริงเลย	ช่องนี้สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	พอประมาณ	เล็กน้อย		
27. เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจข้าพเจ้ามักกินไม่ได้ นอนไม่หลับ						☐ 40
28. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองเป็นคน เชื่องช้า ง่ายง่าย						☐ 41
29. เมื่อมีปัญหาแก่เองไม่ได้ข้าพเจ้ายินดีและขอคำแนะนำจากผู้อื่น						☐ 42
30. เมื่อมีอะไรที่ผิดพลาด เกิดขึ้นแก่ตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามัน เป็นความผิดของข้าพเจ้า ทุกครั้ง						☐ 43
31. ข้าพเจ้าพยายามปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจ แต่ก็ยังไม่ได้ดีกว่าที่เป็นอยู่						☐ 44
32. ข้าพเจ้า เป็นคนขี้อายและประหม่า เมื่อเข้าสังคม						☐ 45
33. เมื่อมีปัญหาหรือข้อยุ่งยากเกิดขึ้น ข้าพเจ้าจะ พยายามแก้ไขจนกว่าจะสำเร็จ						☐ 46
34. ข้าพเจ้าสามารถให้การพยาบาลผู้ป่วยได้ดีเมื่อ เทียบกับเพื่อนร่วมงาน						☐ 47
35. ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ เสมอ						☐ 48
36. ข้าพเจ้ามักรู้สึก เศร้าหมองโดยไม่ทราบสาเหตุ						☐ 49
37. ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจในความสามารถของ ตนเอง						☐ 50
38. เวลาที่ข้าพเจ้า เดินทางไปที่ใด ๆ ก็ตาม ข้าพเจ้าชอบซื้อของมาฝากเพื่อน ๆ						☐ 51

ข้อความ	เป็นจริง				ไม่เป็นจริงเลย	ช่องนี้สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	พอประมาณ	เล็กน้อย		
39. ข้าพเจ้ารู้สึกโกรธ เมื่อมีคนมาขัดขวางความ ประสงค์ของข้าพเจ้าแม้ว่า เขาจะมีเหตุผลก็ตาม						☐ 52
40. โดยทั่วไปข้าพเจ้ามีความพอใจตนเองในด้าน ความรู้และสติปัญญา						☐ 53
41. ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้ช่วยเหลือผู้อื่น						☐ 54
42. ถ้าใครทำไม่ดีกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะให้อภัยเขา						☐ 55
43. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเอง ไม่มีอะไรดีเลย						☐ 56
44. ข้าพเจ้ามักเป็นคนสุดท้ายที่ได้รับการเลือก เข้าร่วมกิจกรรม						☐ 57
45. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเอง เป็นคนเจ้าอารมณ์						☐ 58
<u>ภาระงานที่รับผิดชอบ</u>						
46. สภาพการทำงาน ต้องทำงานแข่งกับเวลา อยู่เสมอ						☐ 59
47. อุปกรณ์ เครื่องใช้ มีพร้อมที่จะให้การพยาบาลโดย สะดวกและทันทั่วถึง						☐ 60
48. มีคู่มือปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลและเอกสาร ต่าง ๆ พร้อมที่จะใช้ได้เมื่อต้องการ						☐ 61
49. การปฏิบัติงานต้องใช้ความรู้ความสามารถมากกว่า ที่ท่านมีอยู่						☐ 62
50. การปฏิบัติงานในหน่วยงานของท่าน เสี่ยงต่อการ ติดโรคสูง						☐ 63

ข้อความ	เป็นจริง				ไม่เป็นจริงเลย	ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	พอประมาณ	เล็กน้อย		
51. จำนวนผู้ช่วยที่ท่านได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดูแล พหุเหมาะกับกำลังความสามารถที่ท่านได้รับ	☐ 64
52. ปริมาณงานนอกเหนือจากการดูผู้ป่วยโดยตรง เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ของท่าน	☐ 65
53. งานที่ท่านปฏิบัติอยู่มีส่วนกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา ความคิดของท่าน	☐ 66
54. ลักษณะงานที่ท่านปฏิบัติอยู่ เป็นงานที่จะต้องให้การ ช่วยเหลืออย่างทันทั่วทั้งที่	☐ 67
55. การปฏิบัติงานในหน่วยงานของท่านจะต้องใช้ การตัดสินใจที่ฉับพลัน และมีประสิทธิภาพ	☐ 68

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 4

ค่านิยมทางวิชาชีพ ค่านิยมทางบริการ

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความที่ระบุดังต่อไปนี้ โดยไม่มีการสรุปหาพิงไปสู่ข้ออื่น ๆ (พิจารณาแต่ละข้อแยกกันโดยเด็ดขาด) แล้วตอบคำถามตามความ เชื่อ และข้อสังเกตของตนเอง ด้วยการ เขียน เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือของแต่ละข้อความ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	แสดงว่าท่านยอมรับข้อความในประโยคโดยไม่มีข้อยกเว้น	(100%)
เห็นด้วย	หมายถึง	แสดงว่าท่านยอมรับข้อความในประโยคเป็นส่วนใหญ่	(75%)
เห็นด้วยพอสมควร	หมายถึง	แสดงว่าท่านยอมรับข้อความในประโยคราวครึ่งหนึ่ง	(50%)
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	แสดงว่าท่านยอมรับข้อความในประโยคเพียง เล็กน้อย	(25%)
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	แสดงว่าท่านไม่ยอมรับข้อความในประโยคนั้น เลย	(0%)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็นด้วย	เห็น ด้วย พอประ มาณ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ช่องนี้สำหรับ ผู้วิจัย
ก. <u>ค่านิยมทางวิชาชีพ</u> : ท่าน เชื่อว่า						☐ ☐ ☐ 1-3
1. เมื่อผู้ป่วยอยู่ในระหว่างอันตรายพยาบาลจะต้องไม่ปฏิเสธการช่วยเหลือตามที่ระบุไว้ในกฎหมายการประกอบโรคศิลปะ เมื่อคนสามารถช่วยได้แม้ว่าจะมิได้อยู่ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่						☐ 4 ☐ 5

ข้อความ	เห็นด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็นด้วย	เห็น ด้วย พอประ มาณ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ช่องนี้สำหรับ ผู้วิจัย
2. พยาบาลมีสิทธิพิจารณา ตัดสิน และสั่งการ ปฏิบัติการพยาบาลทางด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคมแก่ผู้ป่วย เป็นรายบุคคลด้วยตนเอง โดยอิสระได้ โดยไม่จำเป็นต้องคอยคำสั่งการ การรักษาจากแพทย์	☐ 6
3. พยาบาลสามารถปฏิบัติการพยาบาลไปได้อย่าง ดีโดยไม่จำเป็นต้อง เรียนในสถาบันการศึกษา จนได้วุฒิหรือปริญญา	☐ 7
4. พยาบาลทุกคนควรใช้เวลาในการอ่านวารสาร ทางการพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ	☐ 8
5. พยาบาลทุกคนต้อง เป็นสมาชิกของสมาคม พยาบาลและ เข้าร่วมประชุมที่ทางสมาคมพยาบาล จัดขึ้นตามโอกาสอันควร	☐ 9
6. พยาบาลควร เข้าร่วมอบรมทางวิชาการอยู่ เสมอ ทั้งที่จัดขึ้นในหน่วยงานและนอกหน่วยงาน	☐ 10
7. ผู้บริหารทางการพยาบาลควรขวนขวายที่จะเพิ่ม ระดับความรู้ คุณวุฒิ ทางด้านการพยาบาล	☐ 11
8. การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพที่สมบูรณ์ เป็นความ รับผิดชอบของสมาคมวิชาชีพแต่ฝ่าย เดียวมากกว่า เป็นความรับผิดชอบของตัวพยาบาลเอง	☐ 12
9. พยาบาลทุกคนถือว่า เป็นหน้าที่ต้องให้ความ ร่วมมือในการทำงานของสมาคมพยาบาล	☐ 13

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็น ด้วย พอประ มาณ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ช่องนี้สำหรับ ผู้วิจัย
10. พยายามควรรนำผลการวิจัยทางการพยาบาล ไปใช้ในหน่วยงาน โดยดัดแปลงให้เหมาะสม กับโอกาสและสถานการณ์ของหน่วยงานนั้น						☐ 14
11. สมาชิกของวิชาชีพควรคัดค้าน เมื่อพยายามนำ เรื่องส่วนตัวของผู้ป่วยมาเปิดเผยต่อพยาบาล ด้วยกันเองโดยมิได้หวังผลเพื่อการพยาบาล หรือโดยหน้าที่และผู้ป่วยไม่ได้อนุญาต						☐ 15
12. พยายามถือว่า ความรับผิดชอบของพยาบาลที่มี ต่อผู้ป่วยต้องมาจากการตัดสินใจของพยาบาล เองตามมาตรฐานในการปฏิบัติและการให้บริการ พยาบาลแก่บุคคลโดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับอำนาจการ สั่งการของผู้อื่น						☐ 16
13. พยายามควรปฏิบัติกรพยาบาลตามมาตรฐาน การพยาบาลแม้ว่าจะขัดต่อระเบียบปฏิบัติการ พยาบาลประจำ ตามที่โรงพยาบาลแห่งนั้น ปฏิบัติอยู่						☐ 17
14. พยายามควรรพยายามที่จะสร้างความเป็นวิชาชีพ ตามสิ่งที่ตนคิดว่านั่นคือ มาตรฐานของวิชาชีพ เช่นพยายาม เสริมสร้างความสามารถในการ ประเมินปัญหาผู้ป่วย วางแผนและปฏิบัติการ พยาบาลเพื่อแก้ไขปัญหานั้น ๆ รวมทั้งประเมิน ผลการปฏิบัติการพยาบาลด้วย เป็นต้น						☐ 18

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็น ด้วย พอประ มาณ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ช่องนี้สำหรับ ผู้วิจัย
15. ในการปฏิบัติการพยาบาล พยาบาลควรใช้ เวลาและแรงงานไปในการวิจัยที่นำไปสู่การ สร้างความรู้ เฉพาะหรือทฤษฎีทางการปฏิบัติการ พยาบาล						☐ 19
16. พยาบาลจะปฏิบัติงานได้ดีมีประสิทธิผลมากที่สุด เมื่อใช้การตัดสินใจและการปฏิบัติตามหลักการ ของทฤษฎีโดยดัดแปลงให้ เหมาะสมกับผู้ป่วย แต่ละบุคคลและสถานการณ์						☐ 20
17. พยาบาลควรถือว่า การศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญา เอก เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวิชาชีพ ในการ เสริมสร้างความลึกซึ้งและความก้าวหน้า ของวิชาชีพ						☐ 21
ข. <u>ค่านิยมทางบริการ</u> : ท่านเชื่อว่า						
18. พยาบาลควรจะให้ความสนใจ เกี่ยวกับศาสนา ที่ผู้ป่วยนับถือ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ การพยาบาลซึ่งอาจจะนำไปสู่ความเป็นมาหรือ สาเหตุของการ เจ็บป่วยได้						☐ 22
19. ในการปฏิบัติการพยาบาลนั้น พยาบาลควร ยืดหยุ่น เปลี่ยนแปลงระเบียบปฏิบัติที่หน่วยงาน เคยปฏิบัติกันมา เพื่อสนองความต้องการให้ เหมาะสมกับสภาพการณ์ เช่น งควัดอุณหภูมิ ร่างกาย เวลา 2.00 น. ในกรณีผู้ป่วยเริ่มหลับ						☐ 23

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็น ด้วย พอประ มาณ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ช่องนี้สำหรับ ผู้วิจัย
20. ในการปฏิบัติการพยาบาล ควรพิจารณาให้ เหมาะสมกับผู้ป่วย เป็นรายบุคคลมากกว่าการ มุ่งให้งาน เสร็จทัน เวลา						☐ 24
21. พยาบาลควรใช้เวลาในการปฏิบัติการพยาบาล กับผู้ป่วยโดยตรงมากกว่างานด้านอื่น ๆ ทางด้าน การพยาบาล						☐ 25
22. ผู้บริหารทางการพยาบาลควรนิยมชมชอบและ ยกย่องการที่พยาบาลใช้เวลาในการพูดคุยกับ ผู้ป่วย เกี่ยวกับสภาพทางอารมณ์ เช่น ความกลัว ความวิตกกังวลต่อความเจ็บป่วย เป็นต้น เพื่อให้ เกิดความเข้าใจผู้ป่วยมากขึ้น						☐ 26
23. ความสามารถ เข้าใจสภาพทางจิตใจและสังคม ของผู้ป่วย มีความสำคัญเท่าเทียมกับการมีความ สามารถทางด้านปฏิบัติการพยาบาล						☐ 27
24. แพทย์กำหนดการรักษาโดยให้ผู้ป่วยลุกเดิน รอบเตียงวันละ 2 ครั้ง แต่พยาบาลเห็นว่า ผู้ป่วยมีสภาพทางอารมณ์ไม่พร้อมจะปฏิบัติ เช่นนั้น พยาบาลควร เสนอให้แพทย์ทบทวนปัญหานี้ได้						☐ 28
25. การมีความรู้และความสามารถทางด้านเทคนิค การพยาบาลดีเลิศ เช่น การสวนปัสสาวะ เป็นต้น นับว่าเป็นความสามารถที่สำคัญและจำเป็น ในการปฏิบัติการพยาบาล						☐ 29

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็น ด้วย พอประ มาณ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ช่องนี้สำหรับ ผู้วิจัย
26. ผู้บริหารทางการแพทย์ควรส่งเสริมพยาบาล ให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วย เกี่ยวกับสภาพทางร่างกายและ อารมณ์ของผู้ป่วย						☐ 30
27. พยาบาลควรยินยอมให้ญาติผู้ป่วย เข้า เยี่ยมถึงแม้ จะผิดระเบียบการ เยี่ยมในบางครั้ง เช่น ผู้ป่วย หนักใกล้ตาย เป็นต้น						☐ 31
28. พยาบาลควรปฏิบัติทางการแพทย์เฉพาะสิ่งที่ได้ พิจารณาแล้วว่าจะ เกิดประโยชน์ เพื่อสวัสดิภาพ แก่ผู้ป่วย ส่วนสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์ต่อผู้ป่วยแม้ว่า จะได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติทางการแพทย์จะไม่ยอม ปฏิบัติ						☐ 32

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาว เรวดี ศิรินคร สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์
ชั้นสูง (เทียบเท่าปริญญาตรี) จากวิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ เมื่อปีการศึกษา 2521 และได้เข้า
ศึกษาคณะระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อปีการศึกษา 2528 ปัจจุบันเป็นพยาบาลวิชาชีพระดับ 4 แผนกศัลยกรรมกระดูกและข้อ
โรงพยาบาลเด็ก กรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย